EMİN BÜLENT:

ŞAİR, FUTBOLCU, KAHRAMAN VE GALATASARAYLI

Emin Bülent

Galatasaray Sultanîsi'nin 392 numaralı başarılı öğrencisi; Galatasaray Spor Kulübünü kuran ilk üç kişiden biri, sporcu, usta bir futbolcu ve golcü; Fecri Ati grubunun ve Servet-i Fünun gazetesinin romantik, bireysel duruşuyla tanınmış yazarı; Yunanlıların Girit'i ele geçirmesine ve oradaki Türk ve Müslümanlara karşı uyguladıkları insanlık dışı saldırılara karşı ulusal tepkiyi dizelerine alan şair; savaşı istemeyen, ama ülkenin bütünü tehlikeye düşünce Çanakkale'de, işgalcilere karşı yiğitçe savaşan bir kahraman; genç Türkiye Cumhuriyeti'nin kendi köşesindeki sakin savunucusu; onu tanıyıp şiirlerini ezbere bilen Atatürk'ten kendisi için hiçbir san, makam ve görev istemeyen Emin Bülent Serdaroğlu...

Onun şiirlerini ve onun üzerine yazılanları okuduktan sonra Emin Bülent Serdaroğlu için içimden gelen ve tuşlara dokundukça neredeyse kendiliğinden ekrana düşen sözler bunlar oldu. Başka ne olabilirdi ki? Bilemiyorum. [176]

Bildiğim, onu daha güzel sözlerle Yusuf Ziya Ortaç'ın anlattığıdır:

> "Elektrik idaresinde, sessiz, iddiasız, dört duvar arasında bir memur hayatı sürüyordu. Hiç kimseye edebiyat tarihimizin Emin Bülent'i olduğunu hatırlatmaya tenezzül etmiyor, kimseye eğilmemiş dimdik karakteri ile, gösterişsiz dış hayatına benzemeyen bir iç zenginliği içinde yaşıyordu."[177]

1886 yılında Halep'te doğmuştur Emin Bülent ama İstanbullu bir ailenin çocuğudur. Babası Albay Ömer Muzaffer Bey'dir, dedesiyse Kırım Savaşı'nda başkomutanlık etmiş Serdar Ekrem Ömer Paşa'dır. Annesi, Müşir Cemil Paşa'nın kızı olup İstanbulludur.

392 numarayla Galatasaray'a giren Emin Bülent, jimnastik ve futbolda göz dolduran parlak bir sporcudur. Ama onun gibi bir kişilik için koşu pisti ve top sahası yeterli değildir. Edebiyata, özellikle de şiire ilgi duymuştur. On altı yaşında yazmaya başladığı şiir, onun ruhunda ve kaleminde zamanla gelişir. Sporcu Emin Bülent'ten olgun bir şair doğar.[178]

Arkadaşları Emin Bülent'i, *"uzun bir boy, geniş omuzlar, sert, keskin (...) derin*

176 Süleyman Tekil, *Galatasaray Dünden Bugüne*, s. 40, Ruşen Eşref'ten Atatürk'ün Çanakkale savaşları sırasında Emin Bülent'in dizelerini ağzından düşürmediğini alıntılamıştır; Mahmut Bıyık, *Emin Bülent Serdaroğlu'nun Hayatı ve Şiirleri,* s. 3, İkinci Dünya Savaşı konusu; ayrıca Oktay Aras, *Galatasaray Liseli Yazarlar,* c. 1, s. 267.

177 Yusuf Ziya Ortaç, *Portreler,* s. 103.

178 Salih Zeki Aktay, s. 20, 21.

soluklu şişkin bir göğüs, güneşle tunçlaşmış kırmızı bir yüz, dik çizgili ve katılığı tam karşıdan belli olan sağlam bir boyun. Bir atlet gövdenin üstünde biraz küçük gibi duran kumral hayır, hayır kumraldan çok kızıla çalan bir baş" diye betimlemiştir.[179]

Sağlam gözlemleri ve ilginç söyleşileriyle gazetecilik tarihimizin kurucuları arasında seçkin bir yer tutan Ruşen Eşref Ünaydın da Emin Bülent'i okumuş ve izlemiş bir yazarımızdır. Ruşen Eşref kaleminin birkaç hareketiyle güçlü bir Emin Bülent betimlemesi yapmıştır.

> "Talimhane'nin önünden geçerken, lalamın gözetiminden kurtulup tam anlamıyla katılmasam da maç kalabalığı arasında kızıl saçları, çilli yüzü ve Beaudlaire'i andıran profiliyle Emin Bülend'in koşuşunu … çok net hatırlıyorum."[180]

Emin Bülent'in futbolunu anlatırken, Ruşen Eşref'in onda Beaudlaire gibi bir şair profili görmesi sevimli bir betimleme değil midir? Şiir ve futbol sözcükleri bugün birbiriyle ne kadar çelişse ve insanın kulağına ters gelse de, "şair" ve "futbolcu" sözleri Emin Bülent'in üzerine şıp diye oturur.

Gerçi Emin Bülent'i yakından tanıyan Ruşen Eşref ile Salih Zeki Aktay ona kızıl saçı yakıştırmıştır. Emin Bülent'i tanıyan bir başka çağdaşı olarak Halit Fahri Ozansoy, onun uzaktan seçilen "sarışın hayalinden" söz etmiştir. Demek ki Emin Bülent aldığı ışıktan etkilenen o az sayıdaki güzel ve seçilmiş insandan biridir. Üzerine vu- ran ışığa göre saç rengi kızıl ile sarı arasında değişebilmektedir.

Emin Bülent adı, genç Galatasaray öğrencileri için şiiri ve sporu birleştiren simge; ulaşılmak istenen özgün bir kimliktir. O kendisinden daha küçük sınıflardaki öğrencilerin düş gücünü süsler, bir şairin uzun saçları olması gerektiğini düşündükleri için olsa gerek, onun uzun ve ensesine dökülen saçları olduğunu hayal ederler. Halit Fahri'nin sözleri Ruşen Eşref'in Beaudlaire betimlemesiyle örtüşür, iki yazarın anlatısındaki Bülent'ler birbiriyle bütünleşir.[181]

Yukarıda da değindiğim gibi, bugünün dünyasında futbol ve şiir uzlaşmaz bir çelişki gibi görünse de Emin Bülent'in dünyası şiir ve futbol üzerine kuruludur. O dönemin gerçeğinde futbol yenilikçi, yeni, soylu bir uğraştır. Dolayısıyla okul takımından Galatasaray Spor Kulübü'nü kuran Galatasaray öğrencileri için şiir, edebiyat ve benzeri kültürel çalışmalar ile futbol birbirini bütünler. Onlar için futbol, şiir ve edebiyat, entelektüel evrenin birbirinden uzak olmayan parçalarıdır. Emin Bülent işte bu kafa ve beden bütünlüğünün hayranlık uyandıran bir öncüsü, unutulmaz bir simgesidir.

179 Salih Zeki Aktay, Hakkı Süha anlatısı, s. 17.
180 Ruşen Eşref Ünaydın, *Galatasaray ve Futbol,* KA Kitap, İstanbul, 2014, s. 53.
181 Halit Fahri Ozansoy, *Edebiyatçılar Geçiyor,* Türkiye Yayınevi, İstanbul, 1967, s. 245.

Galatasaray'da bir yandan ilerinin tanınmış yazarları arasında yerlerini alacak olan Galatasaraylılar Hamdullah Suphi Tanrıöver, Ahmet Haşim, Refik Halit Karay, İbrahim Alaaddin Gövsa, İzzet Melih Devrim gibi isimlerle arkadaştır Emin Bülent; diğer yandan da Galatasaray Spor Kulübü'nü kuracak olan Ali Sami Yen ve Asım Tevfik Sonumut gibi okulun acar sporcularıyla.[182]

İşin ilginci ise, genellikle aynı anda çelişkili iki alanda koşturup başarısızlıkla bitiren çoğu örneğin tersine, "kötü bir şair", "kötü bir futbolcu" değil; dizeleriyle etkileyici bir şair, golleriyle fırtına gibi esen bir futbolcudur Emin Bülent. Galatasaray takımının sol forveti maçlarda rüzgâr gibi eser.[183]

Emin Bülent'in çağdaşı Galatasaraylı bir şair olan Halit Fahri Ozansoy onun etkisini şöyle anlatır:

> "Onun ismi ve şiirleri, Galatasaray Lisesi'nde Tevfik Fikret'in müdürlüğü zamanında hiçbirimizin dilinden düşmezdi. Bütün talebe, bu ağabeyimizin yüzünü görmeden dehâsına hayrandık. Çünkü o tarihde Galatasaray aşağı yukarı bir şairler mektebi sayılabilirdi."[184]

Emin Bülent'in "Kış" başlıklı şiiri dönemin öncü edebiyat dergisi *Fecr-i Ati*'de, Tevfik Fikret'in şiirleri gibi birinci sayfadan yayımlanmıştır. *Fecr-i Ati* dergisinde, üstelik Tevfik Fikret gibi ilk sayfadan yayımlanmak Emin Bülent için bir gurur, izleyen çevre için bir hayranlık nedenidir.

"Gurur" ise Emin Bülent'in elden ele dolaşmaya başlayıp genç şair adaylarını etkisi altına almış şiiridir. Bu uzun şiirin kısa birkaç dizesi şöyledir.

> "Sen, ince gölgeli kirpiklerinle, nîm [yarım] açılan,
> Dudaklarınla ne vahşî, fakat ne dilberdin"
> (…)
> Geceydi… ince hayâlinle bir beyaz zambak
> Kadar zarif, o kadar nâzenin [nazlı], hırâm ederek [salınarak]
> Gelip yanıma oturdun…
> (…)
> Saçım, o kumral, uzun saçlarınla örtüldü."[185]

Halit Fahri Ozansoy'un Emin Bülent hakkındaki tanıklığı çok yönlüdür. Şair Ozansoy Emin Bülent'in etkisini yalnızca şairliği açısından anlatmaz:

182 Mahmut Bıyık, *Emin Bülent Serdaroğlu'nun Hayatı ve Şiirleri,* s. 9-10.
183 Ruşen Eşref Ünaydın, age., s. 65.
184 Halit Fahri Ozansoy, *Edebiyatçılar Geçiyor,* s. 243.
185 Salih Zeki Aktay, *Emin Bülent'in Şiirleri,* Semih Lütfi Kitabevi, İstanbul, s. 33-36.

> "Emin Bülend'in aramızdaki bir şöhreti de, Galatasaray spor kulübünün kuvvetli oyuncularından birisi olması idi. Yalnız hatırlamıyorum, o zamanlar Emin Bülend mektebi bitirmiş mi idi, yoksa son sınıfta mı idi?"[186]

Dolayısıyla kalemi ve şiirleriyle Tevfik Fikret'in de aralarında bulunduğu, "Sanat bireyseldir" ve "Sanat sanat için yapılmalıdır" diyen Fecr-i Ati topluluğunun içinde yer alırken, iyi eğitilmiş sporcu yetenekleriyle de Galatasaray Spor Kulübü'nün kurucuları arasında bulunması şaşırtıcı karşılanmamış, giderek hayranlık uyandıran bir başarı olarak görülmüştür.

> "Kim derdi ki, ruhunun coşkunluğunu ve koşusunun atılganlığıyla insansa antik devirlerin olimpiyat atleti heykeli güzelliğinde bu adam, oyun bittikten sonra İngiliz takımları giyip, sağ elini ikide bir ağzına doğru götürerek bir centilmen yumuşaklığıyla hafif hafif şiir okuyacak, hülyalı bir vatan ve millet duygusu şairi olacak…"[187]

Emin Bülent'in şık, entelektüel ve sporcu özelliklerini bir arada bu kadar güzel anlatan bu betimlemeyi de alıntılamak kesinlikle gerekliydi.

Ses dizimi, tınısı ve imgelem gücüyle Emin Bülent'in üstün bir şiir performansı yakaladığı kesindir. Beni çok etkileyen "Sana" şiiri, Emin Bülent'in birkaç ses darbesiyle nasıl olağanüstü bir betimleme yakaladığının bir örneğidir.

> "Bu karda son krizantemler artık ölmüştür
> Bütün soğuktan ölür,
> Şikeste [kırık] dalların üstünde titreşen kuşlar
> Dışarda her yer kar
> Bu kış semâsının üstünde ay da buz tutmuş.
> Uzakta bir baykuş;
> (…)
> Şu ince çamların üstünde… Ey kadın gelme…
> Hayır.. sakın gelme…
> Bak akşam oldu, ocak söndü, lâmba yok, boş oda;
> Dışarda yollarda
> Kalan köpekleri rüzgârlar işte donduruyor…
> Bir saat vuruyor
> Uzakta.. bak… gece geç, şimdi nısf-ı leyl [gece yarısı] oluyor;

186 Halit Fahri Ozansoy, *Edebiyatçılar Geçiyor,* s. 243-244.
187 Ruşen Eşref, age., s. 66

Bu yolda gelmek zor
Ayakların yorulur, dizlerin üşür, gelme
Şu boş kalan evime…"[188]

"Çöller" şiiriyse, yine ses ve söz darbeleriyle gerçeği ve gerçeküstünü birbirine katarak, çarpıcı bir çöl imgesini zihnimizde yaratır.

"Akşam… yine sahrâdan esen çöl sesi ağlar
Hüznüyle sükûniyle iner leyl-i ziyâdar [aydınlık, ışıklı gece]…
(…)
Mahmûr uyanır gölgede binlerce ziyâlar [ışıklar]
Çöller düşünür, gün düşünür, gölgeler ağlar…
Son kuvvet-i ateşiyle [ateş kuvvetiyle] susar hasta günün çöl…"[189]

Ancak iki olay ruhunu derinden etkileyerek Emin Bülent'i başka bir düzleme çekecek, politikanın dışında yazmak ve yaşamak isteyen bu genç şair, kendisini yeni bir evrende bulacaktır.

Bunlardan birincisi, Kadıköy'de Elpis Kulübü ile Galatasaray arasında yapılan bir maçta Rumların Türklere karşı gösterdikleri tahrik edici, alaycı davranışlardır. Bu olay Emin Bülent'in gururunu yaralamıştır.[190]

Bu olayın sarsıntısıyla okuduğu Victor Hugo'nun bir şiiri Emin Bülent'in dikkatini çekmiştir. Emin Bülent'in 1808-1885 yılları arasında yaşamış bir Fransız şairini merceğine alması rastlantı değildir. Çünkü Victor Hugo yalnız şair değil, şiirini Doğu Akdeniz'deki Fransız emellerinin hizmetine vermiş bir kalemdir. "Çocuk" adlı şiiriyle Victor Hugo, tam bir propagandist gibi çalışmış, Fransız kamuoyunu etkilemek için, aslında Yunanlar arasında bulunması çok zor olan "mavi gözlü" bir çocuk kurgulamış, ne yazık ki bireysel terörizmi destekleyen kışkırtıcı sözleri şiir diye kullanmıştır. 1829'da yazılan bu şiir Yunanların Mora'da yaşayan masum Türklere karşı gerçekleştirdikleri büyük kıyımın da mazereti olarak kullanılmıştır.[191]

Victor Hugo'nun kan ve savaş kışkırtan, terörizme, katliama ve Türklere karşı yapılacak soykırıma çanak tutacak olan ünlü şiiri şöyledir:

"Türkler geçti. Her şey yıkık ve yas içinde.
Chio, şarapların adası artık sadece karanlık bir kayalık

188 Salih Zeki Aktay, "Sana" şiiri, *Emin Bülend'in Şiirleri,* s. 30.
189 Salih Zeki Aktay, "Çöller" şiiri, *Emin Bülend'in Şiirleri,* s. 37.
190 Yusuf Ziya Ortaç, age., s. 103; Mahmut Bıyık, age., s. 3, s.18.
191 Mahmut Bıyık, age., s. 16, Emin Bülent'in Galatasaray'dan arkadaşı Bekir Bircan'dan alıntı; Salih Zeki Aktay, Hakkı Süha'dan alıntı, s. 18.

Chio, çardakların gölge yaptığı
(…)
Her yer ıssız. Ama değil yalnız kararmış duvarların yanında
Mavi gözlü bir çocuk, bir Yunan çocuğu, oturmuş
Aşağılanmış başını önüne eğmiş
(…)
Ah sivri kayalıkların üzerindeki yalınayak zavallı çocuk!
Gök ve su dalgası gibi gözlerinden akan yaşları silmek için.
Ne istiyorsun? Güzel çocuk sana ne vermeli?
(…)
Ne istersin? Çiçek, güzel bir meyva ya da harika kuş?
– Arkadaş, dedi! Yunanlı çocuk, çocuk dedi mavi gözlü çocuk
Ben, barut ve mermi istiyorum"[192]

Emin Bülent'i etkileyen ikinci olay ise İngiltere, Fransa, Rusya gibi güçlerin desteğiyle Girit'in 12 Ekim 1908 günü Yunanistan tarafından işgal edilmesidir. Yunanlar daha önce Mora ve Rumeli'nde yaptıklarını hızla tekrarlamış, adanın Türk ve Müslüman halkı üzerinde kanlı bir kırım gerçekleştirmiş, pogrom uygulamıştır. İşte bütün bu olup biten Emin Bülent'i yaralamış, "Sanat sanat içindir" görüşünü tümüyle bir yana bırakmış ve ülkenin parçalanmaya ve işgale giden yazgısına direnmek için güçlü bir vatanseverliğe yönelmiştir.

Girit'in işgali ve "barut ve mermi" ile Türklerin öldürülmesini meşru kılan Fransız şairi Emin Bülent'in aklından çıkmayacaktır. Tepkilidir. Girit Türkleri de daha önce Mora'da yaşanmış olan katliam gibi, yurtlarından sürgün edilmek, ulusal ve kültürel varlıklarının sona erdirilmesi tehlikesiyle karşı karşıyadır. Emin Bülent hiç tereddüt etmeden adını koymuş ve şiirini yazmıştır.

"Dağlar lisana gelse de anlatsa hepsini;
Binlerce cân dirilse de nakletse geçmişi
Garbın cebîn-i zâlimi [korkak, alçak zalimi] affetmedim seni
Türküm ve düşmanım sana kalsam da bir kişi"[193]

Artık karşımızda başka bir bilinç, başka bir şair ve yurtsever mücadelesinden ödün vermeyen bir Emin Bülent vardır. Atatürk, Çanakkale savunması sırasında onun

192 Mahmut Bıyık, *Emin Bülent Serdaroğlu'nun Hayatı ve Şiirleri Üzerine Bir Araştırma*, s. 16-17. Victor Hugo, 'L'Enfant', Les Orientales, Paris.
193 İsmail Hikmet Ertaylan, "Kin" şiiri, *Türk Edebiyatı Tarihi*, s. 942.

bu dizelerini sık sık ve bağıra bağıra söylediğini hiç unutmamış, bu olayı çevresine duygulanarak anlatmıştır. Dolayısıyla Atatürk için Emin Bülent unutulmaz bir isimdir. Nitekim 1932 Eylülünde toplanan Dil Kurultayı sırasında Atatürk Emin Bülent'i de Ruşen Eşref aracılığıyla Dolmabahçe Sarayı'na akşam yemeğine davet etmiştir.

Dolmabahçe akşamı alçakgönüllü Emin Bülent için de hiç unutulmayacak bir gurur nedenidir. Atatürk onu kutlar ve şiirini okumasını ister. Emin Bülent ayağa kalkarak şiirini okur. Buna karşılık Atatürk de Çanakkale anısını anlatır.[194] Şiirin tılsımıyla anılar ve gurur belli ki bir duygu fırtınasına yakalanmıştır.

"Emin Bülend çok duygulu insandı. Vatan sevgisi kadar, Galatasaray sevgisi vardı yüreğinde" sözleri sadece yazanın değildir. Hakkında yazılanlardan çıkacak kanı da zaten budur.[195] Emin Bülent Galatasaraylılığı ile hep övünmüştür. Ama Galatasaray Spor Kulübü'nde yaşanan "Güneş Spor" ayrılığı onu derinden yaralamış, sevgisinin üzerini bir burukluk kaplamıştır.

"Güneş Spor" olayı, başta Yusuf Ziya Öniş olmak üzere, çoğu İş Bankası çalışanı olan bir grup üyenin, Galatasaray Spor Kulübü'nden istifa ederek 1933 yılında "Ateş-Güneş" diye yeni bir kulüp kurmalarıyla ortaya çıkmıştır. Üstelik ayrılık hareketine önderlik eden Yusuf Ziya Öniş daha önce, 1922-1924 yılları arasında Galatasaray Spor Kulübü'ne başkanlık etmiş bir isimdir.

Ayrılanlar "Ateş-Güneş" adından önce yeni kulübe "Sarıkırmızı" adının verilmesini tartışmıştır. Böylece Galatasaray çağrışımı da verilmek istenmiştir. Buradan bellidir ki ayrılan kesim Galatasaray kulübüyle rekabet etmeyi en başından beri düşünmüştür. Ancak Galatasaraylıların direnişi ve çabaları, aynı isimde bir avcılık kulübünün varlığı gerekçesiyle "Sarıkırmızı" adı valilikçe onaylanmamış, en sonunda "Güneş" adı üzerinde anlaşma sağlanarak onaylanmıştır.

Yusuf Ziya Öniş ve arkadaşları Galatasaray'dan ayrılık adımlarını atmıştır atmasına, ama kulübün başkanlığına Cevat Abbas Gürer getirilmiştir. "Güneş Kulüp" başkanlık koltuğuna oturtulan Cevat Abbas Gürer, Atatürk'ün eski yaveri, aynı zamanda da İş Bankası'nın yönetim kurulu üyesidir. Galatasaray'dan ayrılığın başını çeken Yusuf Ziya Öniş ise "Haysiyet Divanı" üyeliğiyle yetinmek zorunda kalsa da kulübün futbol çalışmalarını yürütecek yetkiyi eline almayı başarmıştır.[196]

İşin içinde İş Bankası kökenli isimlerin bulunması, başına da Atatürk'ün eski yaverinin getirilmesi, Güneş Spor olayının yalın bir sportif eylem ayrışması

194 Ruşen Eşref, age., s. 67; Mahmut Bıyık, age., s. 23, Ruşen Eşref'ten alıntı, "Emin Bülent Serdaroğlu'nun Hayatı ve Şiirleri Üzerine Bir Araştırma", Yüksek Lisans Tezi, Mimar Sinan Üniversitesi, İstanbul, 2004.

195 Süleyman Tekil, age., s. 39.

196 Sevecen Tunç, *Ateş-Güneş Spor Kulübü 1933-1938*, İstanbul; Mehmet Ali Gökçatı, *Bizim İçin Oyna,* İletişim, İstanbul, 2008, s. 125-126.

olmadığını gösteriyor. Belli ki daha derin hırslar, politik amaçlar söz konusudur.

Galatasaraylılar da karşı önlem alarak, Kurtuluş Savaşı'nın ünlü komutanların- dan ve iki oğlu da Galatasaraylı olan Kâzım Özalp'i fahri başkanlığa getirmiştir. Bir başka desteğiyse, ileriki yıllarda Galatasaray Spor Kulübü ve Türk futbol evreninde önemli katkılarıyla tanıdığımız Gündüz Kılıç üzerinden, babası Ali Kılıç vermiştir.[197]

Galatasaray ve Galatasaraylılar, Güneş Spor'un başına getirilen eski yaverine karşı, yine Atatürk'ün yakın çevresinden iki isimle akıllı bir yanıt vermiş, karşı dengeyi ustaca sağlamıştır. Güneş Spor ise yoluna devam etmiş, belli başarılar ve şampiyonluklar elde etmiş, 1937-38 döneminde kapanmıştır.

Ayrılanların başı konumundaki Yusuf Ziya Öniş, Güneş Spor kapatıldıktan son- ra Galatasaray Spor Kulübü üyeliğine geri dönmüş, 1950-1952 yılları arasında yeniden başkanlığı ele geçirerek azgın ihtirasını bir parça daha tatmin edebilmiştir. Galatasaraylılar hırslı bu kişiyi gerçekten affedip de mi başkan yapmıştır yoksa işin içinde politikacılar ve dönemin iktidarının üst katındakiler mi işe karışıp, Öniş adını Galatasaraylılara dikte etmiştir? Üzerinde durulması gereken bir konudur. Bunun yanıtı ne olursa olsun Güneş Spor olayının politik amaçlı bir girişimle beslendiğinden kuşku yoktur.

İşte "Güneş Spor" olayı Emin Bülent ile birlikte, Ali Sami Yen ile Asım Tevfik Sonumut gibi kurucuları da derinden üzüp yaralamıştır. Bundan sonrası Emin Bülent'in içine kapandığı, iyice ailesine odaklandığı bir zaman kesitidir.

Kızı Sârâ'ya ve ülkesine olan sevgisi hasta ve ölüm döşeğindeki Emin Bülent'i kalbinden taşan iki duyguydu. Yazdığı bilinen son satırlar kızına ithaf edilmiştir:

> "Canım Sârâcığım,
>
> Sana uzun mektup yazamıyorum. Fakat her zaman canımın içindesin. Sana çok iyi dualar ediyorum ve anacığını Allah'a emanet ediyorum, canım evlâdım."

Son nefesini verirken söyledikleriyse Emin Bülent'in bilinçaltında, her an tekrarlanacakmış gibi hissettiği bir tehlikenin dışavurumudur:

> "Lüleburgaz'da harb ediyoruz… Lüleburgaz'da harb ediyoruz.!"[198]

Emin Bülent, Balkan Savaşı'nda yakılan, yıkılan ve katliama uğrayan Selanik ve Batı Trakya Türklerinin dramına, işgalcilerin Çanakkale'deki kanlı saldırısına tanıklık

197 Süleyman Tekil, *Galatasaray Dünden Bugüne*, s. 45.
198 Yusuf Ziya Ortaç, *Portreler*, "Emin Bülent", s. 104.

etmiştir. Bütün bu olayları unutması elbette ki mümkün değildir. Yaşanan acıların anısı canlıdır. Dolayısıyla Emin Bülent'in bilinçaltı, ülkesine karşı yönelen yeni birtehlikeye karşı tetiktedir. Alman ordularının ve Nazilerin Trakya sınırını aşıp Tür-kiye'ye saldırmasından korkar. Savaşarak savunduğu "Lüleburgaz" ölüm döşeğinde bile ülkesini düşünen Emin Bülent için bir travmadır ve ağzından çıkan yanlış birsöz değil, bu travmanın dile getirilmesidir.

Galatasaray Spor Kulübü'nün üç büyük kurucusundan biri, takımın unutulmaz oyuncusu, Çanakkale Savaşı'nın kahraman direnişçisi ve Türk edebiyatının pek seçkin şairi Emin Bülent, 29 Kasım 1942'de bu dünyadan göçmüş; ne mutlu kiNazi Almanyası Trakya'dan saldırmaya cesaret edememiş ve onun deyişini tekraredersek, ülke "Garbın" bir başka "cebîn-i zâlimi" tarafından işgal edilmemiş; bin bir emekle kurulan Türkiye Cumhuriyeti ile Cumhuriyet'in saygın kurumları ola-rak Galatasaray Lisesi, Galatasaray Spor Kulübü ve Galatasaraylılar Derneği yoluna devam edebilmiştir.

Günümüzün edebiyat evreninde şair Emin Bülent adının ancak edebiyat tarihçileritarafından bilindiği bir gerçektir. Ama bu gerçek başka bir gerçeği örtemeyecektir:Emin Bülent, Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk ulus-devletinin kurucularını, on- ların düşünce evrenini etkileyerek tarihe derin bir iz bırakmıştır. Emin Bülent'in bıraktığı öbür derin iz ise Ali Sami Yen ve Asım Tevfik Sonumut'la birlikte, Gala- tasaray Spor Kulübü'nün kurulmasına, dolayısıyla Türk ve dünya futbol tarihine yaptığı unutulmaz katkıdır.